

Zpravodaj

farností: Pardubice, Mikulovice, Rosice a Třebosice

vydává RKF – arciděkanství Pardubice | www.farnost-pardubice.cz | pro vnitřní potřebu | cena 10 Kč | 4/21

Dvě bitvy

Drazí přátelé, v měsíci říjnu prožíváme památku Panny Marie Růžencové, jejíž datování na sedmý den měsíce má zajímavou historii. Často se připomíná bitva u Lepanta, ale už jsme pozapomněli, kde se to všechno událo. Pod názvem Lepanto dnes najdete Naupaktos v západním Řecku.

Zde se v námořní bitvě utkala Svatá liga s osmanskou mocností a vítězství, obtížně dosažené, bylo přičítáno přímělu a pomoci Panny Marie.

Podobná událost se stala již dříve, kdy neznámé loďstvo zaútočilo 18. června roku 860 na Konstantinopolis a kdy bez boje a za procesí a modliteb útočníci odtáhli bez obětí na životech. Od té doby církev zpívá hymnus Akathistos.

Po bitvě u Lepanta 7. 10. 1571 mění v roce 1573 Řehoř XIII. název svátku z Panny Marie Vítězné na svátek Svatého Růžence, po bitvě u Petrovaradina 5. 8. 1716 se tento svátek slaví první neděli v říjnu. Pius X. ustanovil toto slavení na den lepantského vítězství na 7. říjen a v roce 1960 Jan XXIII. mění název na svátek Panny Marie Růžencové. Rozumíme tomu, že jedna bitva se odehrává na zemi a druhá je duchovní, v modlitbě a myslí. Ta je rovnocenná s tou pozemskou a dokáže nasměrovat srdce a mysl nás lidí skrze Marii ke Kristu a měnit naše smýšlení od věcí lidských k věcem božským.

Vítězství u Lepanta nebylo definitivní a trvalé a je tak obrazem i našeho zápolení o křesťanský život, které na této zemi stále není definitivní a trvalé. A tak rádi přijíme říjnovou „lepantskou“ pomoc ve svatém růženci Panny Marie.

P. Tomáš Kvasnička

Obsah

01 Úvod – Dvě bitvy	13 Tradiční pouť v netradičním čase
02 Svátost pomazání nemocných	14 Paliativní den Holice
03 Dny evropského dědictví – malé ohlédnutí	15 Ocenění pro Oblastní charitu Pardubice
06 Mariánská pouť na Kokešově	16 Pouť lidí dobré vůle
07 Naše pouť za papežem Františkem do Šaštína	18 Adventní věnce pro Domácí hospic
08 Zářiové biřmování	19 Přípravy na život v manželství v naší farnosti
09 Podzimní pouť pro rodiny s dětmi	20 Dobrovolníci mění svět!
10 Papežská misijní díla – program	21 Hnutí pro život – úmysly na září a říjen
10 Synoda 2021-2023 krok za krokem	22 Z historie – kněží v Pardubicích
12 Život SKM Pardubice v novém školním roce	24 Kalendář akcí

Svátost pomazání nemocných

Slavnost s udílením této svátosti se konala 8. září 2021 v kostele sv. Bartoloměje na svátek Narození Panny Marie. V obvyklé podzimní době se v loňském roce nemohla uskutečnit z důvodu přísných pandemických koronavirových opatření, a proto byl zvolen tento termín (i s ohledem na případnou možnost čtvrté vlny pandemie), zato v čase krásného „mariánského babího léta“. Mši svatou s příslušnými liturgickými texty a úkony (vkládání rukou, modlitba a mazání olejem), které jsou zvláštním znamením a darem Ducha svatého a mohou přispět k uzdravení a ke spáse, sloužili otec biskup Josef Kajnek, P. Antonín Forbelský, P. Tomáš Kvasnička, P. Piotr Antkiewicz, jáhen Karel Kylar a p. Václav Metelka.

Otec biskup Josef v promluvě navázal na text evangelia o rodokmenu Ježíše Krista a jeho narození, zdůraznil, jak je v životě důležité vracet se ke kořenům a hledat v nich poučení a jako Panna Maria souhlasit s Boží vůlí, i když není vždy radostná, spíše naopak. Panně Marii vděčíme za to, že pod křížem přijala přání svého ukřižovaného Syna, aby se stala naší Matkou a tím naší utěšitelkou a přímlykyní, ke které se můžeme obracet v prosbách o pomoc.

Papež František, jenž je nám vzorem v úctě k Panně Marii, rozšířil loretánské litanie o další invokace: Matko milosrdenství a Matko naděje, které nejlépe vystihují potřeby v našem životě.

Svátost pomazání nemocných přijalo 59 farníků. Díky otci Tomášovi, jako předzpěvákovi, jsme zazpívali mariánskou píseň jako dárek Panně Marii k narozeninám a ona nám zase darovala možnost – spolu s kněžími – prožít tuto slavnost.

Díky Bohu!

J. Čihulová

Dny evropského dědictví – malé ohlédnutí

Dne 11. 9. 2021 se naše farnost již tradičně zapojila do Dnů evropského dědictví. Pro návštěvníky byl v sobotu otevřen kostel sv. Bartoloměje, Klášterní kostel včetně katakomb a dále objekt zvonice.

Návštěvníkům kostela sv. Bartoloměje a Klášterního kostela byla nabídnuta možnost komentovaných prohlídek. Od 16:00 si také zájemci mohli vyslechnout varhanní koncert v podání pana magistra Jiřího Kuchvála.

S dojmy z této akce se nám svěřili Honza Rohlík a Zdeněk Nejezchleb, kteří se na ní již řadu let podílí.

Jak jste se do této aktivity zapojili?

Honza: Bylo to docela snadné. Jednou v neděli se po mši řešilo, jak v Klášterním kostele zajistit dozor otevřeného kostela v rámci Dnů evropského dědictví. No a já na to kývnul. Napadlo mě, že když se již někdo do kostela přijde podívat, nebylo by marné se o něm také něco dozvědět. A tak se zrodil nápad s povídáním o historii a zajímavostech kostela v rámci Dnů evropského dědictví. Následně jsem se spojil se Zdenkou a od té doby jsme v této aktivitě spolu.

Zdeněk: K této aktivitě mě přivedl zhruba před 10 lety Honza Rohlík. Nejdříve jsem začal pomáhat s provázením v Klášterním kostele, v posledních letech se již s Honzou pravidelně střídáme – jeden z nás bývá v Klášterním kostele, druhý pak u sv. Bartoloměje. Zhruba před 4 roky jsme také realizovali první velkou komentovanou prohlídku pardubických kostelů, v jejímž rámci jsme se skupinou zájemců postupně navštívili všechny kostely v centru Pardubic.

Jakým způsobem probíhají prohlídky kostelů?

Honza: Každý z nás máme prohlídku kostela postavenou trochu jinak. V rámci své přednášky se snažím skloubit informace o historii kostela s představením osobnosti, která je s kostelem úzce spjata. Během povídání projdeme s návštěvníky kostel zvenku i zevnitř a ukážeme si stavební prvky a výzdobu. Určitě se vyplatí navštívit oba kostely, sv. Bartoloměje i Klášterní kostel, protože jejich příběhy se vzájemně proplétají.

Zdeněk: K tomu doplním, že se prohlídky snažíme obohatit i ukázkami historických fotografií. V Klášterním kostele si necháváme čas i na nejrůznější historické kvízy, které návštěvníkům umožňují aktivní zapojení. Můžeme také lépe navázat kontakt s návštěvníky a rozvinout diskusi.

V čem vidíš přínos pro návštěvníky?

Honza: Myslím si, že si málokdo při vstupu do kostela při Dnech evropského dědictví představí, že tam stráví půl až třičtvrtě hodiny, a že bude stále si o čem povídat. Příprava na tyto přednášky je pro mne dobrodružnou výpravou do minulosti, při které se dozvídám třeba až strašidelné příběhy. Víte, jakou vazbu má ke sv. Bartoloměji Karlštejnská bestie? Víte, co zažil při nešporách v klášterní škole Arnošt z Pardubic? Víte, že na třech pardubických kostelích najdete informaci, že právě tento je ten nejstarší? Dnes si jen málokdo dovede představit, že Pardubice dříve sahaly od kostela sv. Bartoloměje ke Klášternímu kostelu. Prozradíme návštěvníkům i další zajímavosti. Např. proč je Klášterní kostel vlastně „klášterní“ a proč se Bartoloměji říkalo „Německý kostel ve zdi.“ Myslím, že je prima, když lidé odchází z kostela s tím, že nejen v Praze, Brně či Paříži jsou zajímavé kostely, ale že i ten jejich domácí má svá tajemství. Hodně zajímavá byla zkušenost s přednáškou pro sedmáky z víceletého gymnázia v Pardubicích. Měl jsem trochu obavy, jak se podaří zaujmout takto mladé publikum. Byli však velmi pozorní a zvědaví. Inu přijďte, uvidíte a uslyšíte.

Zdeněk: Pro mě jsou důležité dvě věci:

- Zjistili jsme, že návštěvníci jsou velice vděční, když jim věnujeme svůj čas a provedeme je po kostele. Často říkají, že je taková návštěva potěšila, což v dnešní době rozhodně není málo.

- Většinou přijdou „nekosteloví“ lidé a myslím si, že je nesmírně důležité umět je přivítat, ukázat jim, že jsme jako křesťané normální lidé, kteří jsou ochotní se jim věnovat. Právě proto jsme se snažili v posledních letech třeba do aktivit v Klášterním kostele zařadit různé kvízy a hádanky, které by lépe otevřely možnost si popovídat, než když mají jen vyslechnout, co sdělujeme. Většinou se bavíme jen o historii, ale někteří návštěvníci se zajímají i o další věci. Vezmu příklad z letoška z Klášterního kostela: byl tam mladý člověk, který se chtěl dozvědět něco o církvi za totality – tak jsem vyprávěl i svoje zkušenosti z dětství z 80. let.

Dny evropského dědictví tak obdobně jako třeba Noc kostelů nebo aktivity na Štědrý den (Betlémské světlo) vidím jako velkou příležitost komunikace církve se světem. Je jen na nás, jak s touto příležitostí naložíme.

Co tě u těchto akcí trápí?

Honza: Mě nejvíc trápí, že den má jen 24 hodin. Každá taková aktivita vyžaduje čas na přípravu a ten se hledá těžko. No a také chybí lidé. Často jsou tyto aktivity závislé doslova na jednotlivcích. Pokud se pak stane, že někdo nemůže, vznikají komplikace, které vedou k omezování programu. Letos nás například zachránil Aleš Hrdlička a nebýt jeho, nemohli bychom dopředu avizovaný program zajistit. Obecně je málo lidí, kteří do něčeho jdou, mají nápad, připraví akci a jsou ochotni jít tak říkajíc s „kůží na trh“. Máme mnoho snů, co a jak by bylo možné udělat, ale vše má svůj čas, tak jako jsme až po několika letech úvah zrealizovali „Tour de kostel“ – procházku a přednášku po třech pardubických kostelích. A nemusíme zůstat pouze u Dnů evropského dědictví. Já bych byl třeba rád, kdybychom jako křesťané dokázali v Pardubicích vytvořit „živý Betlém“. Možná to jednou dáme dohromady a bude to prima, nemyslíte?

Zdeněk: Ať se již jedná o Dny evropského dědictví (DED) nebo Noc kostelů, potýkáme se tradičně s malou ochotou farníků zapojit se do těchto aktivit. Těsně před letošním DED onemocněl Honza a na poslední chvíli se podařilo, že program v Klášterním kostele zaštilil Aleš Hrdlička, kterému za to patří obrovský dík. Pokud by ale nemohl, skutečně nevím, co bychom dělali. Také vím, jak je těžké zajistit „služby“ v kostelích či katakombách – tato starost leží zpravidla na několika málo lidech. V průběhu Dnů evropského dědictví musím nezdědka reagovat na dotazy návštěvníků, zda by se nemohli podívat třeba také do kostela sv. Jana nebo sv. Jiljí. Je smutné, když jim musím sdělovat, že bohužel nemáme kapacity, aby i tyto kostely mohly být v rámci DED otevřené. Mám tak dojem, že vlastně o lidi mimo církev nestojíme a hrajeme si jen „na vlastním písečku“.

Byl bych také rád, pokud by se nám podařilo aktivity posunout i trochu dále. Například v rámci DED uskutečnit nějakou diskusní přednášku – třeba o významu křesťanství pro formování moderní společnosti. To by si ale vyžádalo další nároky na personální zajištění a na to nyní nemáme kapacitu.

V případě Noci kostelů jsme se v posledních letech snažili udělat program i v Klášterním kostele s prezentací aktivit mládeže, aby návštěvníci mohli trochu nahlédnout pod pokličku křesťanství. Ale zase končíme na tom, že není zájem z naší strany – prostě to řada farníků nevnímá jako prioritu.

A na závěr?

Určitě bychom vás všechny chtěli pozvat na příští DED, přijďte si poslechnout přednášku, ale hlavně bychom vás všechny chtěli povzbudit, abyste se do těchto aktivit zapojili. Vidíme, že se jedná o velice dobrou příležitost komunikace křesťanů s okolním světem.

Můžete se zapojit třeba jen tak, že budete „hlídat kostel“ a poskytovat základní informace, odvážnější mohou pomoci při prohlídkách či připravit nějakou aktivitu, která by akci obohatila. Pokud by měl kdokoliv zájem se zapojit třeba do provázení v kostele, určitě můžeme nabídnout i „zaškolení“ - stačí jen nahlásit svůj zájem na faře či se spojit přímo s námi.

Zdeněk Nejezchleb a Jan Rohlík

Mariánská pouť na Kokešově

V neděli 12. září se uskutečnila pouť ke kapli Panny Marie Bolestné v Kokešově. Slavnostní mši sloužil P. Piotr Antkiewicz.

O zázemí celé slavnosti se starali manželé Pecnovi, Václav Metelka a pan Michal. Počasí poutníkům přálo. Sluníčko svítilo, jen chvílemi se přehnalो pár mraků, z kterých však nepršelo. Řada lidí přišla pěšky, přijela na kole či dojela autem - u kaple se nás nakonec sešla stovka poutníků. Setkání bylo krásné, každý z nás prosil Pannu Marii o přímluvu. Opět jsme obdivovali krásu mariánského sloupu.

Ani se nechce věřit, že tento sloup zde stojí již 152 let. Kaple byla nejprve dřevěná. Mezi léty 1995–1997 prošla rekonstrukcí a dřevěnou nahradila nová, zděná. Ta slouží opět k poutním bohoslužbám, ale i k posezení návštěvníků lesa v Kokešově.

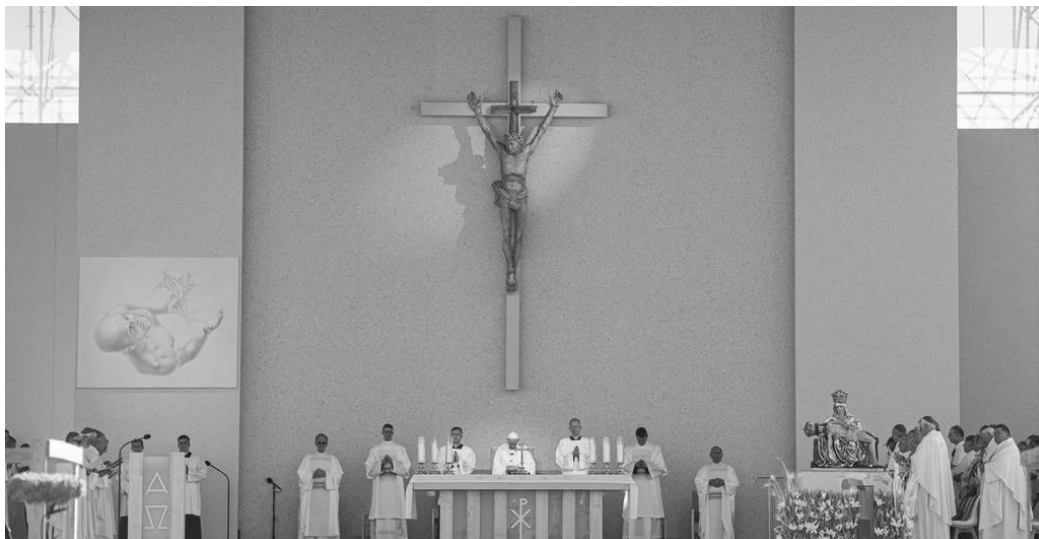
Toto místo pamatuje kázání pátera Hermanna, které navštěvovalo velké množství lidí. Také si musíme připomenout návštěvu Mons. Karla Otčenáška, který 21. 9. 1997 kapli znovu vysvětil.

Nedaleko kaple se nachází pramen sv. Anny, tzv. Studánka. Vrt je hluboký 150 m a od roku 1930 se z něj přečerpává voda, která má zázračné účinky. V r. 1867 se zde zjevila Panna Marie.

Z Pardubic je to kousíček. Udělejte si procházku, posed'te a prostě o Boží požehnání. Je zde krásně po celý rok.

Marcela Klemová

Naše pouť za papežem Františkem do Šaštína

Šaštín je jedním z nejvýznamnějších poutních míst na Slovensku. Tehdejší chrám Panny Marie Sedmibolestné byl vysvěcen v r. 1764 za účasti císařovny Marie Terezie s manželem Františkem I. Lotrinským. V r. 1964 byl chrám povýšen papežem Pavlem VI. jako první na Slovensku na baziliku minor. V r. 1987 baziliku navštívila Matka Tereza z Kalkaty a v r. 1995 také papež Jan Pavel II.

Od r. 1990 jsme byli s manželkou přítomni na každé návštěvě papeže v našich zemích a bylo pro nás samozřejmostí, že se budeme snažit i o setkání s papežem Františkem. Jako nejjednodušší se nám jevilo setkat se 15. září v Šaštíne. Na vstupenky jsme se zaregistrovali e-mailem téměř o měsíc dopředu, přiložili naše Covid pasy a čekali. Asi za dva týdny jsme dostali potvrzení, že splňujeme všechny podmínky účasti a vstupenky dostaneme. Bylo to napínavé, protože jsme je dostali až den před naším odjezdem.

Cestovali jsme den před setkáním budapešťským vlakem do stanice Kúty. Je to první vlaková stanice za hranicemi na Slovensku, asi 11 km od Šaštína. Ihned po vystoupení z vlaku po nás chtěla slovenská policie vidět naše Covid pasy. Bylo krásné letní počasí, tak jsme se rozhodli do Šaštína jako správní poutníci dojít pěšky. Když jsme tam dorazili, slunce ještě svítilo. Bylo tam už mnoho lidí, celé městečko žilo papežem Františkem. Měli jsme ještě dost času si celé okolí prohlédnout.

Místo setkání papeže Františka s poutníky bylo připraveno na poli za Šaštínem. Areál se otevíral večer ve 22 hodin. Po důkladné bezpečnostní prohlídce - ne mírnější než do letadla - jsme mezi prvními vstoupili do areálu. Ve svém sektoru jsme zaujali místa, seznámili se s nejbližšími lidmi kolem, ještě něco pojedli, popili, rozložili spací pytle a v teplé jasné noci jeden poutník vedle druhého ulehli a s hleděním na hvězdy postupně usínali...

V brzkých ranních hodinách začala zkouška orchestru, sboru a audiovizuální techniky (ozvučení, velkoplošné obrazovky). Potom jsme se, ještě za tmy, pod vedením kněze začali modlit růženec. Následoval audiovizuální program - myšlenky papeže Františka, rozjímání atd., také východ slunce - a mezi tím vším opět modlitby růžence.

Areál se pro účastníky uzavíral v 8 hodin. Později přiletěl slovenský vládní vrtulník a pak po něm vrtulník s papežem Františkem. Svatý Otec nejprve odjel do baziliky Panny Marie Sedmiboletné, kde měl setkání se slovenskými biskupy (15. září byl právě svátek Panny Marie Sedmiboletné, hlavní patronky Slovenska – na Slovensku je tento den státním svátkem). Potom v papamobilu projížděl areálem a žehnal přítomným. Dle pořadatelů nás bylo přes 50 tisíc. Mše svatá začala v 10 hodin a byla v latinském jazyce. Homilie, závěrečné promluvy a poděkování běžely na obrazovkách se slovenskými titulky. Při svatém přijímání roznášel eucharistii nespočet kněží...

Po požehnání a rozloučení se Svatým Otcem jsme byli požádáni o setrvání na místech s tím, že areál se otevře až po papežově odletu. Brzy nato vrtulník vzlétl a za mávání všech přítomných nás čtyřikrát obkroužil, pokaždé ve větších kruzích, až se vzdálil.

Jako každé naše předešlé setkání s papežem, tak i setkání v Šaštíňě v nás zanechalo velmi silný duchovní prožitek. Zde byl o to silnější, že jsme na místě strávili pod širým nebem i noc. Měli jsme dostatek času modlit se, vzpomínat na všechny naše blízké, rozjímat, děkovat, prosit...

Jsmo vděční Pánu Bohu, že jsme to mohli prožít.

Josef a Miloslava Sadílkovi

Zářijové biřmování

Dne 19. 9. celá farnost prožívala radostnou událost na mši svaté v kostele u sv. Bartoloměje. Proběhlo biřmování dvou opozdilců (já a Kuba, viz foto), kteří v řádném termínu byli polapeni do sítě koronaviru. Vše jsme naštěstí ustáli a o to víc jsme se těšili na přijetí Ducha svatého. Obřad se nesl v příjemném duchu za přítomnosti p. biskupa Josefa Kajneka a doprovodu varhan s krásnými zpěvy kostelního chóru. Musím říci, že se nám oběma biřmovancům slavnost moc líbila.

Závěrem bych ráda poděkovala Pánu Bohu za dar víry, p. biskupovi Josefovi za udělení svátosti a vstřícnost, o. Vojtěchovi Brožovi, o. Václavovi Čunkovi a o. Pavlovi Rouskovi za přípravu a pevné nervy, kostelnímu chóru

za hudební doprovod. Nakonec velké díky patří také našim kmotrům, rodinám a celému farnímu společenství.

Pavla Dařbujanová

Podzimní pouť pro rodiny s dětmi po stopách sv. Kryštofa

Rok se s rokem sešel a v naší farnosti jsme připravili tradiční podzimní pouť pro rodiny s dětmi. Doba koronavirová nás naučila pohlížet na svět jinými očima, a proto jsme příležitost sejít se ve společenství rodin s dětmi přijali s upřímnou vděčností a radostí.

Dopoledne jsme se dopravili po vlastní ose na faru do Míčova, kde celodenní program začínal. Krásnou prosluněnou podzimní krajinou Železných hor jsme putovali k Lovětínskému rybníku. Cestou děti plnily rozmanité úkoly a překonávaly výzvy, které na ně čekaly. Přírodním zpestřením bylo, že se sešly děti nejrozličnějšího věku, neboť bylo potřeba při plnění úkolů vzájemně spolupracovat, aby obstáli nejen starší školáci, ale i tříletá drobotina.

Ve druhé třetině cesty přišel vrchol našeho putování. Ve stínu dubo-habrového lesa jsme prožili mši svatou, kterou sloužil P. Vojtěch Glogar. Občerstvení Božím slovem jsme se vydali na poslední úsek naší cesty, která nás zavedla zpět na zahradu míčovské fary. Zde děti našly sladký poklad a rodiče čas na chvilku oddychu. Při závěrečném opékání špekáčků byl čas zhodnotit průběh letošní pouti a podělit se o nápady, které by se mohly zrealizovat příště. Tentokrát snad nebude prodleva již tak dlouhá :-).

Na závěr již snad zbývá jen poděkovat sv. Kryštofovi, který nás opatroval po celou dobu našeho putování a přimluvil se u sv. Petra za dobré počasí.

Petra Bajerová

PAPEŽSKÁ MISIJNÍ DÍLA

– program akcí v Pardubicích

Misijní most modlitby

Misijní modlitební most se letos bude konat v sobotu 23. 10. 2021 přibližně v 18:45 hod. v kostele sv. Jana Křtitele (po večerní mši svaté).

Misijní neděle – 24. 10. 2021

09:00 hod. - Mše sv. v kostele sv. Bartoloměje

- P. Piotr Antkiewicz (*rozhlas. přenos ČR 3*)

Po mši svaté - MISIJNÍ JARMARK

s možností zakoupit výrobky dětí na Papež. misijní dílo dětí.

Drobné výrobky do Misijního jarmarku můžete zanést do kanceláře farnosti.

Petrášová Zuzana

SYNODA 2021–2023 krok za krokem

Co je to synodální proces?

Týká se mě osobně?

Jak bude tento proces probíhat

a jak bude realizován?

Jaký bude mít dopad?

Odpovědi naleznete v článku

a infoletáčku, který připravila

Česká biskupská konference.

Za církev synodální

společenství | spolutváření | poslání

Co je to synoda?

Slovo „Synoda“ se skládá se z řecké předpony súv, tedy „s“ nebo „spolu“, a z podstatného jména ódós, tedy „cesta“. Vyjadřuje společně prožívané putování Božího lidu. To odkazuje na Pána Ježíše, který se představuje jako „cesta, pravda a život“ (J 14,6) a nás na tuto cestu učednictví stále znovu zve. Od prvních staletí se slovem „synoda“ označují církevní shromáždění svolaná na různých úrovních.

Co je tedy synodální proces?

Zapojení všech pokřtěných celé katolické církve, kteří – vedeni Duchem svatým – mají skrze naslouchání všem lidem vyjádřit své názory a podněty, vedoucí k rozvoji církve.

Týká se mě osobně?

Ano! Vykročit na tuto cestu může každý, kdo chce spolu s ostatními přiložit svou ruku a srdce ke stavbě církve. Takové církve, jak ji zamýšlí Kristus. A ptá se Tě: „Co si o mně a o mé církvi myslíš Ty?“ (srov. Mt 16,15)

Je synodální proces projevem nějaké módní vlny „demokratizace církve“?

Nikoli! Tento proces chce být procesem naslouchání celému Božímu lidu, všem v církvi: od prostých křesťanů, přes kněze, biskupy až po papeže. Všem je dáno promlouvat a naslouchat! V tomto procesu mají zejména biskupové, stojící v čele jednotlivých diecézí, naslouchat tomu, co říká Duch svatý prostřednictvím křesťanů v jejich diecézích.

Jak bude synodální proces probíhat?

9. – 10. října 2021 - Slavnostní zahájení papežem Františkem ve Vatikánu

17. října 2021 – Slavnostní zahájení synody v každé diecézi

- Biskup každé diecéze určí koordinátora, který spolu s týmem bude moderovat celý synodální proces na úrovni diecéze.
- V každé farnosti bude ustanoven koordinátor synodálních skupinek, které zde vzniknou.
- V průběhu měsíců říjen 2021 až leden 2022 se budou tyto skupinky setkávat a diskutovat o nabídnutých tématech.

Jak bude synodální proces realizován?

Synodální proces bude mít podobu několika setkání v malých skupinkách, v průběhu kterých se křesťané budou společně zamýšlet nad předloženými tématy a budou společně formulovat vlastní zkušenosti, přání a očekávání.

Tato fáze, odehrávající se na celém světě, bude v našich diecézích trvat do konce ledna 2022. Následně budou vypracované „syntézy“ z diecézí postoupeny k dalšímu přemýšlení a diskusi na úrovni jednotlivých kontinentů. Celý proces dotazování bude završen vlastním zasedáním biskupské synody v říjnu 2023.

A jaký bude praktický dopad celého procesu?

Celý synodální proces bude především obdobím rozlišování a naslouchání Duchu svatému, na který naváže fáze realizace podnětů. Ta vnese do života církve nové oživení struktur a příležitostí k naslouchání všem, k rozlišování, k dialogu a oživení stylu rozhodování, a to jak na úrovni místních církevních společenství, tak na úrovni celé církve.

Modlitba za průběh synody

Zde jsme, před tebou, Duchu svatý,
shromáždění ve tvém jménu.
Provázej nás Ty sám,
vstup do našich srdcí
a vytvoř si v nich domov.
Ukaž nám cestu, kterou se máme vydat,
uč nás, jak na ní vytrvat.
Jsme zde s přetěžkým břemenem
svých slabostí a hříchů.
Nedopusť, abychom propadli zmatku,
nedopusť, aby nás nevědomost svedla
na scestí,
nedopusť, aby předpojatost ovlivnila

naše činy.
Dej, ať v tobě nalezneme naši jednotu,
abychom věčnému životu kráčeli
vstříc společně,
abychom nesešli z cesty pravdy
a neodchýlili se od toho, co je správné.
To vše žádáme od tebe,
jenž jsi při díle na každém místě
a v každém čase,
a ve společenství s Otcem i Synem
na věky věků.

Amen.

Život SKM Pardubice v novém školním roce 2021/2022

V letošním školním roce 2021/2022 čekají SKM Pardubice rozsáhlé změny a novinky. Někteří z vás již zaznamenali první stopy na dvoře v areálu. Již v minulém školním roce začala výstavba nové schodiškové věže s výtahem v rámci rekonstrukce Křesťanské základní školy a mateřské školy NOE.

V letošním školním roce se podle plánů bude stěhovat SKM Pardubice na dobu dočasnou ze současných prostorů do prostoru MUCu v podzemním patře. Vstup do střediska je povolený přes vstupní vchod u tělocvičny.

V letošním školním roce nabízíme i novinky v oblasti kroužků a aktivit s mládeží. Jedná se například o kroužky Pánské skupinky, aktivity Přespávačky nebo nově otevřenou

oratoř (volnočasový klub pro mládež) ve čtvrtek. Více informací viz níže.

První novinkou letošní sezóny jsou **Pánská skupinka 11+** a **Pánská skupinka 14+**. Obě skupinky probíhají pod vedením našich dobrovolníků. Přípravné týmy se skládají z vedoucích táborů, Spolča 11+ i Víkendů 11+.

Je to nabídka pro kluky, co se nebojí poznat klučíci svět a mít svou partu se společnými hodnotami. Zažít akční dobrodružství, která ověří jejich kreativitu, sebevědomí i spolupráci ve skupině. Zároveň jim i umožní poznávat sami sebe a snažit se rozvíjet správným směrem.

Druhou novinkou jsou **Přespávačky 11+** a **Přespávačky 15+**. Jedná se o nabídku vyjít ze své komfortní zóny bezpečí a pohodlí.

Pod dohledem zkušených a zodpovědných vedoucích poznávat krásy naší české přírody, zdokonalovat se v umění přežít v divočině a poznávat sám sebe i své kamarády.

Třetí novinkou je otevřená **čtvrteční orať v lichém týdnu**. Je to nabídka pro mládež od 11 do 14 let, která může přijít již od 15:00 zahrát si tenis, stolní hry, v klidu posedět v knihovně nebo zablblnout na hřišti. Následně pokračuje Spolčo 11+ v 16:00. **(Pozor, pouze liché týdny ve čtvrtek!)**

Salesiánský klub mládeže je o velké rodině skládající se z řad zaměstnanců, dobrovolníků i účastníků. Snažíme se aplikovat preventivní systém výchovy mládeže a vést je správným směrem v životě. I vy můžete pomoci

k rozvoji Salesiánského díla v Pardubicích – pečením buchet na naše akce, pomáhat s výstavbou a organizací na velkých akcích, pozváním mládeže a nových dobrovolníků do našeho salesiánského klubu mládeže s nabídkou aktivit i kurzem pro animátory. Můžete přispět finančně na SKM Pardubice nebo jen přijít v neděli po mši k nám posedět u baru a vidět život v našem středisku.

Děkujeme všem za podporu a těšíme se na Vás.

Viktor Karaba

Tradiční pouť v netradičním čase

jsme prožili u salesiánů při oslavě svátku svatého Václava. Na slavnost sv. Václava jsme se setkali při mši svaté v 14 hodin. Až do začátku jsme žili v nejistotě, kolik se nás skutečně sejde. Bylo milým překvapením, že nás do kostela doputovala téměř stovka.

Po slavení mše svaté jsme se přestěhovali do baru. Cesta je to dlouhá, tak se mnozí cestou ztratili. Pro vytrvalce pak čekalo občerstvení a pohodová atmosféra, zájemci si mohli vyplnit kvíz o svatém Václavu. Děti na několika stanovištích hledaly indicie k doplňovačce a pak si mohly v salíčku vytvořit vitrážní obrázek svatého Václava.

O pohodu v baru se postaraly maminky a babičky, takže bylo hojnost všeho včetně hezké atmosféry a sladkých odměn pro děti. Kdo zaváhal, musí rok čekat na další svatováclavskou slavnost.

Vojtěch Glogar

Paliativní den Holice

Ve čtvrtek 9. září pořádala Oblastní charita Pardubice v prostorách ZUŠ Karla Malicha v Holicích odborný kongres pod názvem Paliativní den Holice, jehož cílem bylo představit paliativní péči z různých pohledů. Zazněly přednášky lékařů více odborností, zdravotních sester, dále také prezentace statistických údajů ÚZIS na téma paliativní péče v Pardubickém kraji. Velkou odezvu měla přednáška odkrývající etické a spirituální aspekty tohoto oboru. Zvláštní blok byl věnován dětské paliativní péči, včetně pohledu psychologa na toto téma a nástinu koncepce paliativní péče v našem regionu. Zajímavé zkušenosti byly prezentovány týmy mobilní specializované paliativní péče.

Kongres se konal pod záštitou České společnosti paliativní medicíny, Pardubického kraje, Výboru dobré vůle Olgy Havlové, Nemocnice Pardubického kraje, starosty města Holice Ondřeje Výborného, Michaely Matouškové, náměstkyně hejtmana Pardubického kraje pro zdravotnictví a radních Pavla Šotoly - člen Rady Pardubického kraje zodpovědný za sociální péči a neziskový sektor a Ladislava Valtra - člen Rady Pardubického kraje pro Evropské fondy a rozvoj.

Přítomné pozdravil rovněž Jan Paseka, generální vikář Královéhradecké diecéze. Mezi dalšími významnými hosty byla ředitelka

Diecézní katolické charity Hradec Králové Anna Maclová, Kateřina Horáčková, proděkanka Univerzity Pardubice, Igor Paar, ředitel Zdravotnické záchranné služby Pardubického kraje nebo Vít Ulrych, lékař a radní města Pardubic.

Na setkání přijelo přes 190 účastníků z řad lékařů, zdravotních sester, sociálních pracovníků a další odborné veřejnosti z celé republiky od Ostravy po Karlovy Vary, registrace na kongres dorazila i z Charitě Berlin. Akce, která se měla původně uskutečnit již v květnu minulého roku a byla několikrát kvůli pandemii koronaviru překládána, nabídla účastníkům mimo odborný program také možnost setkávání, rozhovorů a předávání profesních zkušeností.

Ředitelka pardubické Charity Marie Hubáková byla potěšena kladnou odezvou účastníků kongresu: „Velice mě těší zvyšující se zájem o problematiku paliativní a hospicové péče. Během kongresu jsem měla možnost potkat se se spoustou milých lidí a z rozhovorů s lékaři, politiky, představiteli spolupracujících organizací, sociálními pracovníky či zdravotními sestrami si s radostí uvědomuji, že to, o co se v Charitě dlouhodobě snažíme, se společnými silami daří stále víc. Chceme, abychom mohli umožnit důstojný odchod z tohoto světa v domácím prostředí, za přítomnosti blízkých, každému pacientovi, který toto přání má. Zároveň si uvědomuji, že zvyšování obec-

ného povědomí o možnostech domácí paliativní a hospicové péče musí jít v ruku v ruce se zvyšováním odbornosti těch, kteří se o pacienty starají. O to se v pardubické Charitě dlouhodobě snažíme a jsem ráda, že k tomu přispěl i náš paliativní kongres.“

Oblastní charita Pardubice dlouhodobě usiluje o rozvoj hospicové a paliativní péče. Vedle dvou středisek domácí hospicové péče v Pardubicích a Holicích pomáhajících pacientům a pečujícím nedávno otevřela Ambulanci paliativní medicíny úzce spolupracující s jejím Domácím hospicem.

Oblastní charita Pardubice získala cenu Duhového křídla v kategorii Poskytovatel sociálních služeb

Cenu Duhového křídla v kategorii Poskytovatel sociálních služeb, kterou uděluje Pardubický kraj a Národní rada osob se zdravotním postižením Pardubického kraje, získala Oblastní charita Pardubice.

Duhové křídlo, tedy ocenění organizací a jednotlivců pracujících v sociálních službách a ve prospěch osob se zdravotním postižením, se letos konalo už podeváté, ve středu 22. 9. jej hostilo svitavské kulturní centrum Fabrika.

„Ocenění práce pardubické Charity mě velice těší, snažíme se, aby rodina a blízcí mohli být co nejdéle a co nejqualitněji spolu. Jsem velice vděčná, že kolem sebe mám

kolegyně a kolegy, kteří svou práci vykonávají nejen profesionálně, ale i s láskou a vědí, že krásnějším pocitem je vždy více dávat než dostávat, to dává smysl životu. Skutečnost, že naše práce poskytuje lidem naději a dává jim odvahu a sílu i v komplikovaných životních situacích, vnímám jako velký dar. Moc si vážím všech svých spolupracovnic a spolupracovníků a toto ocenění si zaslouží každý jeden či jedna z nich, zvláště když si vzpomenu na jejich obětavé nasazení v koronavirovém období“, uvedla Marie Hubálková, ředitelka Oblastní charity Pardubice.

Pout' lidí dobré vůle – tři charitní sestry na společné pouti

*„Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“
Matouš 18,20*

V sobotu 2. října u příležitosti celorepublikového Dne Charity poutní chrám Panny Marie Pomocné na Chlumku v Luži přivítal poutníky, kteří přišli prosit za své blízké a zároveň podpořit práci Charit Pardubice, Chrudim a Nové Hradky, které Pout' lidí dobré vůle za umírající, trpící a nemocné pořádaly.

Letošnímu ročníku tradiční akce přálo počasí a na 32 kilometrů dlouhou cestu se vydalo více než třicet pěších a cyklopoutníků z Pardubic, Chrudimi a dalších míst, zaplněný byl i autobus pro ty, kteří by náročnou cestu nezvládli.

Yvona Begerová, jedna z pěších poutnic, v odpovědi na otázku, za koho či za co se vydává na náročnou pout', uvedla: „Jdu za všechny, kteří trpí, a hlavně za ty, kteří nemají nikoho, kdo by za ně prosil a kdo by jim vyprošoval milosti, za ty, kdo nemají milost od Pána, aby mohli ve svém utrpení přicházet k Němu a také za svou rodinu a za víru pro ně.“

V zaplněném chrámu mohli poutníci a návštěvníci mše svaté prostřednictvím lístků odevzdat Boží milosti své individuální prosby za zdraví svých blízkých či poděkovat za péči charitních sester, pečovatelek, lékařů a sociálních pracovníků.

Poutní mši svatou celebroid generální vikář Královehradecké diecéze Jan Paseka spolu s otci Václavem Čunkem, Josefem Glogarem ze společenství Salesiánů Dona Boska z Pardubic a Sebranic u Litomyšle a otcem Tomášem Kvasničkou z Římskokatolické farnosti Pardubice.

Ředitelka pardubické Charity Marie Hubálková ve svém pozdravu poutníkům uvedla: „V Charitách doprovázíme velké množství nemocných, trpících a umírajících a uvědomujeme si, jak moc potřebují modlitbu. Svátý Ignác, zakladatel jezuitského řádu, říkával, že nestačí dobře začít, ale že daleko důležitější je dobře skončit, a to si při své práci uvědomujeme i my, jednou v této situaci bude každý z nás.“

Poutníkům a účastníkům mše poděkoval také Roman Pešek, ředitel Farní charity Chručim: „Od rána myslím na požehnání, které vidím při práci u nás na Charitě a které nejvíce zhmotňují lidé kolem mě, jsou to kolegové, kteří na Charitách pracují, jsou to naši pacienti a klienti. Děkuji za to, že nám požehnání vyprošujete, protože bez toho by se naše práce nedala vůbec dobře dělat.“

Na pouť do Luže se vydal i poslanec Parlamentu České republiky Marek Výborný. „Pomoc potřebným, těm, kteří si sami pomoci nemohou, je obrovskou službou společnosti. Všem pracovníkům Charity i dalších organizací patří velké poděkování. Rád jako politik budu

i nadále dělat vše pro to, aby vaše služba byla společností nejen oceněna, ale také aby pro ni byly vytvářené odpovídající podmínky, a to nejen ty finanční," uvedl Marek Výborný.

Pouť tří charitních sester podpořila svou účastí i ředitelka Diecézní katolické charity Hradec Králové Anna Maclová, která přítomné rovněž pozdravila a poděkovala za péči, kterou poskytují řadoví pracovníci Charity všem potřebným.

Doprovodný program – koncert smíšeného pěveckého sboru Salvátor z Chrudimi pod vedením Tomáše Židka, přednášku Františka Jiráka o historii poutního místa i samotnou mši svatou obětovanou na úmysly poutníků mohli zájemci sledovat rovněž v přímém přenosu na YouTube kanálu Oblastní charity Pardubice.

Adventní věnce pro Domácí hospic

Srdečně zveme na společné vyrábění Adventních věnců pro Domácí hospic, letos 18. a 19. listopadu tradičně v Salesiánském klubu mládeže na Zborovském náměstí.

Přijďte si vyrobit vlastní věnec či věnce určené k prodeji. Výtěžek této akce opět podpoří domácí hospicovou péči Oblastní charity Pardubice.

**Oblastní charita
Pardubice**

Vás srdečně zve na společné vyrábění

Adventních věnců

pro

**Domácí
hospic**

Přípravy na život v manželství v naší farnosti

Směřujete k manželství?

Rádi bychom vám pomohli objevit, kolik dalších rozměrů má vztah, na čem můžete pracovat, v čem se zdokonalovat a především poznat více sami sebe a hlavně toho druhého.

Kontakt:
Veronika a Marek Demlovi
priprava.demlovi@gmail.com
tel.: 777 020 192

Termíny setkání i způsob (individuálně nebo s dalšími páry) je na domluvě.

Centrum pro rodinu Hradec Králové pořádá

Zajímá Vás, jak efektivně využít čas známosti, jaké jsou v reálném životě rozdíly mezi mužem a ženou? Chcete se dozvědět něco víc o sobě, o partnerovi, s jakou osobnostní výbavou do společného soužití vstupujete, něco více o nekonfliktní komunikaci mezi partnery, o tom, jak pečovat o vztah, aby se vám nevyprázdnil, o vztazích s rodiči a k okolnímu světu, o uspokojivém sexuálním životě v manželství, o společném životě s Bohem, nebo jak efektivně vychovávat své potomky?

Zveme všechny dvojice, které si chtějí zvýšit šanci na dlouhodobě plnohodnotný společný život, vyvarovat se zbytečných komplikací, ujasnit si správnost své volby a připravit se trochu důkladněji na společný život v manželství a v rodině.

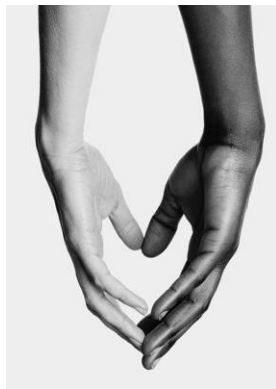
Setkání budou probíhat ve skupině párů během školního roku ve dvoutýdenních intervalech u Traxlerů – tj. ul. MUDr. Ducháčkové 359, Pardubice – Pardubičky (asi 400 m od nemocnice).

Kurz je bezplatný. Poprvé se sejdem v neděli 10. 10. 2021 v 15.30 hod.

Věra a Ladislav Traxlerovi, tel. **608 449 866**, e-mail: crhk@volny.cz

Dobrovolníci mění svět!

Kořeny dobrovolnictví jsou založeny na principu vzájemné lidské pomoci. V každé době a kultuře pomáhají silnější slabším, zdraví nemocným, bohatí chudým. Právě silní a úspěšní jedinci se věnují dobrovolnictví, uvědomují si význam solidarity a nezištné lidské pomoci jako jedné ze základních prvků lidské společnosti. Všichni mají jedno společné: jsou ochotní své aktivity vykonávat bezplatně, nečekají za tuto činnost žádnou odměnu, vědomě se vzdávají části svého volného času, který by mohli věnovat např. zábavě. Neřídí se heslem: „Čas jsou peníze.“ Odměnou a zároveň i motivací je jim dobrý pocit z pomoci konkrétnímu člověku, pocit smysluplně využitého času, nabývání nových zkušeností a navazání nových přátelství.

Dobrovolnická činnost doplňuje péči odborníků o individuální sociální kontakt a nabídku aktivizačních činností vhodných pro vyplnění volného času, ale i pro obnovení nejrůznějších schopností a dovedností. Přítomnost dobrovolníka slouží pacientům k ulehčení zátěže spojené se zdravotními limity, věkem a omezeným sociálním kontaktem v průběhu dlouhodobého pobytu v zařízení. Kromě toho, že dobrovolník přináší spojení se světem mimo zařízení, pomáhá pacientovi navrátit důstojnost svým živým zájmem o jeho osobnost. Dobrovolníci se pacientům věnují vždy s ohledem na to, co jim dovoluje jejich aktuální zdravotní stav.

LDN Rybitví je zdravotnické zařízení spojené se sociální problematikou. Už dávno neplatí to, že jsou u nás pacienti staršího věku, naopak. Jsme doléčovací zařízení, kde jsou pacienti i mladší, po úrazech, po operacích, prostě takoví, u kterých je potřeba doléčit, nastavit a dohlédnout na léčbu, zrehabilitovat a dovést pacienta k co největší soběstačnosti, ale i pacienti, kteří umírají. Všichni cítí potřebu nebýt sami. Zdravotníci se snaží při každé činnosti být s nimi, „BÝT VEDLE VÁS“, ale potřeba kontaktu a přítomnosti druhých je stále větší, nežli mohou poskytnout.

LDN Rybitví je zdravotnické zařízení následné péče, která je poskytována na třech lůžkových stanicích a jednom oddělení sociálních pobytových lůžek. Naši pacienti by potřebovali dobrovolníky, kteří by za nimi docházeli 1 x týdně na 1-3 hodiny a nabízeli jim společnost při rozhovorech, čtení literatury, hraní společenských her, zpívání písniček (s případným doprovodem na hudební nástroj), výtvarné a rukodělné aktivity.

Pokud máš zájem vykonávat dobrovolníka v LDN Rybitví, tak získáš informace na tel.: **724 793 298**, e-mail: **info@ldn-rybitvi.cz**

Zuzana Petrášová

Hnutí pro život – Modlitby za nejmenší – úmysl na měsíce září a říjen

Září 2021: Za rodiče, aby stáli na straně svých dětí očekávajících potomka.

Říjen 2021: Za děti, aby podporovaly rodiče i v době nemohoucnosti a umírání.

Chvála Kristu, bratři a sestry!

Končí prázdniny a začíná školní rok, ale to nejdůležitější vzdělávání pro život, tedy výchova v rodině, žádné prázdniny nemá. Zářijový a říjnový úmysl našich modliteb s výchovou, či přesněji s jejími plody, úzce souvisí. Jak obstojíme jako rodiče, jako děti, tváří v tvář nečekaným, nebo sice očekávaným, ale z mnoha důvodů velmi náročným, životním okolnostem našich nejbližších?

Dokážeme čerpat ze své víry, ze svého vztahu s Pánem Ježíšem? Možná máte také zkušenost, že naše předchozí představy o tom, co a jak v životě zvládneme a nastalá realita se můžou bolestně lišit. V září budeme pamatovat na situace, kdy se rodiče z různých důvodů stávají nepřáteli svých dětí a jejich dětí. Kolik žen bolestně nese, že ani jejich maminka je nepodpořila ve chvíli těhotenství, nebo je dokonce nutila jít na potrat. A kolik rodičů, i praktikujících katolíků, ve stáří trpí tím, že se něčeho takového dopustili. Dá se s tím něco dělat? Dá, protože naším Pánem je milosrdný Bůh, nikoliv donekonečna obviňující a po trestu volající satan. Prosba o odpuštění, pokání, třeba i v podobě celoživotní modlitby za lidi v podobné situaci, mše svatá za nenarozené dítě a jeho rodiče, modlitba soukromá, v rodině, svědectví druhým... Rozhodně nesmíme mlčet a stát se založenými rukama ve chvílích, kdy někdo v našem okolí očekává potomka a je svými blízkými odmítán!

V říjnu pamatujeme na období života, kdy se mění v rodině role. My děti přejímáme roli rodičů a naši rodičové se stávají našimi dětmi. Ne proto, abychom je vychovávali, ale abychom jim byli nablízku a doprovázeli je k jejich druhému narození, narození do života věčného. Často toto nezvládneme sami nebo přímo doma, ač bychom si to moc přáli. Co ale zvládnout musíme, je naše blízkost lidská i duchovní. Kolik lidí dnes umírá osamoceno a bez duchovní pomoci! Stále se setkávám s tím, že se ani věřící děti se svými nemohoucími nebo umírajícími rodiči nemodlí a nezajistí jim návštěvy duchovního a možnost přijetí svátostí. Prosím, buďme v tom příkladem druhým. Bratři a sestry, na začátku křesťanských dějin naši vlasti stojí svatá Ludmila, maminka a babička. V těchto dnech si připomínáme 1 100 let od její mučednické smrti. Kéž nás i celou naši zemi provází její mocná přímluva!

Jiří Korda, kněz

Z historie – kněží v Pardubicích

V několika minulých zpravodajích jsme nahlédli do kroniky pardubické farnosti: jaký byl život ve farnosti, farní aktivity, život kolem našich kostelů v době 19. a 20. století.

K historii farnosti ale zcela neodmyslitelně patří duchovní pastýři: kněží, kteří přinášeli již od počátku slovo Boží, starali se o duchovní život svěřených farníků i hmotné farní statky, o rozvoj farnosti, ale i o dobro města.

Z historických materiálů se lze dozvědět o některých těchto kněžích. Celý dostupný seznam by byl dlouhý, Bohu děkujeme za každého kněze, který byl u nás duchovním pastýřem. V tomto a následujících dvou zpravodajích si představíme alespoň některé z nich.

Pavla P.

1638–1640: Diviš Ferdinand Měsíček z Veyškova (Výškova) a na Dolanech, děkan; rytířského stavu, studoval v konviktu u sv. Bartoloměje, byl farářem u sv. Jindřicha v Praze (1634–1638); „*muž chování dobrého a pokojného, kazatel výtečný, cti a slávy Boží milovný*“, potom vikář a děkan v Chrudimi (1641–1644), byl kanovníkem vyšehradským a staroboleslavským (tam od 1638), zemřel jako arcijáhen v Plzni 12. 5. 1644.

1640–1643: Jan Stařechovský, děkan, Polák, † 5. 12. 1643, pochován ve „*velikém kostele na evangelijní straně u kazatelny*“. Kde je do dneška vidět nápis:

ANNO DNI 1643.

5. DECEMBRIS OBYT GENEROSVS AC VENERABILIS SACERDOS IOAN

NES STARZECOWSKI DECANVS PARDUBICENSIS CORPVS EIUS HOC SEPVL

CHRO TEGITVR EXPECTANS BEA TAM A MORTVIS RESVRRECTIONE ORATE DEVM PRO EO“

1644–1653: Šimon Ludvík Voyzničovský (Voznický, †7.7.1653), „*muž obcování dobrého a života příkladného*“; †7. 7. 1653; „*užíval řeči české i německé, povinnosti své duchovní v ničemž nezanedbával, nýbrž jak ve dni nedělní a sváteční služby boží církevní, tak i každý den mše svaté s pilností vykonávati hleděl, obcování dobrého a života příkladného byl.*“

1670–1686: Jan Ivan PAUKAR Z JELENIC (Pauknar, Pankar), děkan, vydal knihu *Pustiny Svatojanské, od M. Jana Paukara, děkana Pardubského*, (Praha 1670), v ní vánoční dialog „*Pas-týřské rozmlouvání o narození Páně*“ (je to též v knize Václava Rosy Čechořečnosti), stáří prožil v Praze; v době jeho působení pobýval císař v roce 1680 v Pardubicích, z Vídně utekl před morem do Prahy, pak se zdržoval i v Pardubicích.

1693–1702: Valentýn Antonín (nebo Augustin) Kelčák (Kelczak), děkan

Byl zde po dlouhá léta kaplanem, přestavěl faru, stavěl mariánský sloup, založil matriku narozených (od 1694), pak děkanem v Poděbradech (1706-1709).

Arcibiskupská konzistoř napomenula v roce 1703 P. Kelčáka, aby si v novém působišti počínal pečlivěji než v Pardubicích, kde jeho nástupce P. Synetius shledal, že vůbec nezaznamenával do matriky pokřtěných a oddaných, a uložila mu, pokud má nějaké záznamy ve svých písemnostech, aby je do Pardubic bez odkladu zaslal.

Adam Augustin SYNETIUS (Synetzius), děkan Patrně rodák z Holic. Z. 29.12. 1727, pohřben v kostele sv. Bartoloměje, poblíž křtitelnice. Byl 7 let farářem v Přelouči, v Pardubicích vystavěl poutní kostel Sedmibolestné Panny Marie; byl vikářem chrudimského kraje.

1850–1862: František ČERNÝ (z. 4. 5. 1862),

Předtím byl farářem v Borové u Poličky, 1854 povýšena fara na děkanství.

1862–1866: Jiří Vilém KUPKA (n. 12. 3. 1801 Třebechovice, z. 5. 8. 1866 Pardubice)

Studoval gymnázium v Hradci Králové a Litomyšli, teologická studia v Hradci Králové, prefekt semináře; po svěcení domácí učitel v rodině Aloise Kemlinka, hradeckého měšťana (do 1826), kaplan v Chrasti (1826-1834), zámecký kaplan a kooperátor ve Větrném Jeníkově (1834-1838); administrátor v Moravanech (1838), pak lokalista tamtéž (1845) a prvofarář (1854); vypomáhal pardubickému děkanovi Františku Černému, po jeho smrti (1862) prezentován na jeho místo, děkan v Pardubicích (1862-1866), † 5.8. 1866 (zemřel jako oběť epidemie cholery). Napsal knihu *Rukověť pro zpovědníka*, Praha 1861 (věnováno biskupu Hanlovi, v Praze nákladem Václava Hessa).

1867–1893: Jan Evangelista CHMELÍK, konzistorní rada, biskupský vikář a děkan n. 24. 7. 1821 Jaroměř, z. 17. 6. 1893 Pardubice (pohřben na hlavním hřbitově).

Studoval gymnázium v Hradci Králové (co sirotek, protekcí kanovníka Františka Pelikána), studia filosofická v Praze (1842-1844), teologie a seminář v Hradci Králové (1844-1847); po vysvěcení (1847) byl kaplanem v Hrochově Týnci (1847-1850), pak v Pardubicích (1850-1853), pak učitel náboženství a ředitel c. k. hlavní a reálné nižší školy v Pardubicích (1853-1867); od 1. 4. 1867 investován děkanem v Pardubicích, instalován biskupem Hanlem 22. 4. 1867; vikariátní sekretář (1876), biskupský vikář (1888), vyznamenám záslužným křížem (1893), zemřel 17. 6. 1893; po jeho smrti administroval farnost kaplan Alois Ulbrich.

1901–1914: Alois ULBRICH

n. 22. 6. 1852 Šumburk (litoměřická diecéze), z. 21. 5. 1914 (pohřben do rodinné hrobky na hlavním hřbitově). Studoval v Hodkovicích, gymnázium v Hradci Králové, tamtéž teologii a seminář, kvůli úmrtí biskupa Hanla svěcen na kněze v Praze, primici slavil v Pardubicích, kaplan v Pardubicích (1874-1895), administrátor farnosti (1893-1895); pak administrátor (1895) a farář v Sezemicích (1895-1901), od 1901 děkanem v Pardubicích, z. 21. 5. 1914 raněn mrtvicí.

PRAVIDELNÉ AKCE

Neděle	Modlitba Večerních chval	kostel sv. Bartoloměje	po večerní mši sv.
Úterý	Adorace <i>(po večerní mši svaté)</i>	kostel sv. Jana Křtitele	18:30 - 19:15
Pátek	Ministrantská schůzka	fara	16:00 - 17:45

KALENDÁŘ AKCÍ NA MĚSÍC: ŘÍJEN - LISTOPAD

Ne	10.10.	Vychází nové číslo Zpravodaje farnosti		
St	13.10.	Seniorklub	farní sál	14:30
Čt	14.10.	Mše sv. v Domově důchodců	DD U Kostelíčka	15:00
Pá	15.10.	Přijímání intencí na měsíc listopad	fara	od 09:00
So	16.10.	Jáhenské svěcení (trvalé jáhenství)	HK katedrála sv. Ducha	10:00
Čt	21.10.	Mše sv. v Domově seniorů	Blahoutova ul.	15:30
So	23.10.	Koncert CANTUS AMICI	kostel sv. Bartoloměje	17:00
		Misijní most modlitby	kostel sv. Jana Křtitele	18:45
Ne	24.10.	Misijní neděle - sbírka na misie		
St	27.10.	Modlitba za národ	kostel sv. Jana Křtitele	11:30
Čt	28.10.	Státní svátek		
		Zpovědní den před Dušičkami	kostel sv. Bartoloměje	08:00 - 16:00
		Mše sv. v Domově důchodců	DD U Kostelíčka	15:00
Pá	29.10.	Zpovědní den	kostel sv. Bartoloměje	17:00 - 18:00
Ne	31.10.	Změna času		
		Dušičková pobožnost	Pardubičky - hřbitov	16:30
Po	01.11.	Slavnost Všech svatých	kostel sv. Bartoloměje	18:00
Út	02.11.	Všech věrných zemřelých		
		Dušičková pobožnost	Hl. hřbitov - boční vchod	16:30
Čt	04.11.	Mše sv. v Domově seniorů	Blahoutova ul.	15:30
So	06.11.	Večeřadlo Panny Marie	kostel sv. Jana Křtitele	07:00
St	10.11.	Uzávěrka Zpravodaje farnosti		
		Seniorklub	farní sál	14:30
Čt	11.11.	Mše sv. v Domově důchodců	DD U Kostelíčka	15:00
Po	15.11.	Přijímání intencí na měsíc prosinec	fara	od 09:00
St	17.11.	Státní svátek		
Čt	18.11.	Mše sv. v Domově seniorů	Blahoutova ul.	15:30
So	20.11.	Diecézní setkání mládeže	Hradec Králové	
Ne	21.11.	Slavnost Ježíše Krísta Krále		
		Vychází nové číslo Zpravodaje farnosti		
So	27.11.	Farní adventní den	Salesiánský klub mládeže	

Sbor CANTUS AMICI PARDUBICE

Vás srdečně zve na koncert duchovní hudby, který se bude konat v kostele sv. Bartoloměje
v sobotu dne 23. října 2021 od 17:00 hod.

Na koncertu zazní Missa brevis Zdeňka Fibicha, Ave Maria – V. Říhovského,
Hallelujah, Amen G. F. Handela; Cantate Domino G. Pittoniho a další skladby.